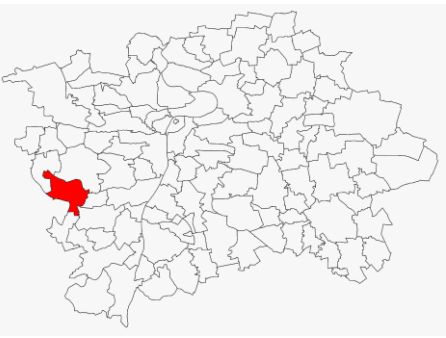

Katastrální území	ŘEPORYJE	
Připojeno ke Praze	1974	
Městská část	Praha 13, Řeporyje	
Správní obvod	Praha 13	
Obvod hl. m. Prahy	Praha 5	
Údaje o linkách k datu 31.12.2023		
Textový popis k roku 1999	Počet obyvatel: 4607	
Poslední úprava obsahu: 26.12.2023 12:00	Rozloha: 566,5 ha	

Linky MD ŘEPORYJE		
linka	*	†
tr-173	12.05.1873	30.06.1994
a-230	22.12.1979	02.11.1985
a-249/II	22.12.1979	06.04.2015
a-418 (18/Šk)	22.12.1979	01.11.1985
a-256/II	23.11.1981	06.04.2015
a-130/III	03.11.1985	26.10.1988
a-230/II	27.10.1988	27.08.2016
a-352	11.01.1992	
Ž-S6 (tr-173)	01.07.1994	
a-301	22.12.1995	
a-413/III	02.09.1996	30.06.2000
a-902 (502)	12.12.2010	
a-266/II (566)	12.12.2011	
a-576	31.10.2013	30.06.2016
a-246/II (255)	07.04.2015	
a-179	07.04.2015	30.04.2016
a-174/II	01.05.2016	
a-130/IV	28.08.2016	
a-394/II	12.12.2021	

Šk

příměstská

příměstská

Šk

noční

Šk

Šk

příměstská

ŘEPORYJE, ZADNÍ KOPANINA

Městskou část Praha-Řeporyje tvoří dvě katastrální území – vlastní Řeporyje a Zadní Kopanina. **Řeporyje** jsou doloženy v roce 1277 (podle jiné literatury už 1114). Původ jména je tentokrát dost zřetelný – šlo o ves, jejíž obyvatelé se zabývali pěstováním (či „dobýváním“) řepy. Kdysi je vlastnil klášter v Plasích a v roce 1341 je za 300 kop grošů koupila vdova po pražském měšťanu Rudlinu Billungovi (Pilungovi?). V 17. století ves příslušela ke Kladnu, později k Dobré. V roce 1669 ji koupili jezuité od sv. Klimenta a připojili ji k tuchoměřickému panství. V polovině 19. století se Řeporyje staly samostatnou katastrální i politickou obcí v okrese Smíchov. Před

první světovou válkou šlo o poměrně důležitou obec. Ve vlastních Řeporyjích žilo ve 103 domech 959 lidí. Ale k obci patřily ještě Malá Ohrada (zvaná též Hvíždalka) s 9 domy a 105 obyvateli, Velká Ohrada s 9 domy a 77 obyvateli a Nová Ves, která tehdy měla jen 2 domky s 15 lidmi. V Řeporyjích byla obecná škola, lékař, hasičský sbor, četnická stanice, pošta (od roku 1881), mlýn, sýrárna a cihelna. Když byla na počátku 20. let vytvořena Velká Praha, byly ve svém směru první obcí za jejími hranicemi. **Zadní Kopanina** je známá od roku 1418. V roce 1850 byla ustavena jako samostatná obec, ale brzy byla připojena jako osada k Ořechu. Od roku 1921 byla opět samostatnou obcí, s uváděnou osadou Zmrzlík, patřící však stále k ořešské farnosti, ale měla silné vazby k Řeporyjím (byla tam pošta, telegraf, železnice, četnická stanice). Pravděpodobně při územní reorganizaci v roce 1960 Zadní Kopanina opět svoji samostatnost ztratila, když byla znovu připojena k Ořechu. Tento stav však trval velice krátce a nejpozději v následujícím roce je již trvale součástí Řeporyjí. K hlavnímu městu byly Řeporyje připojeny vlastně ve dvou etapách. V roce 1960 byla z Řeporyjí vyčleněna a připojena ku Praze Nová Ves o rozloze 17 ha (včetně samoty Opatřilky) a stala se nově součástí katastrálního území Jinonice. Zbývající část obce se stala součástí Prahy v roce 1974. Tím ale neskončily územní změny městské části (resp. před rokem 1990 územního obvodu MNV Řeporyje). V roce 1981 byla připojena malá část Zadní Kopaniny ke Slivenci (šlo o území, na kterém se dnes nachází transformovna a rozvodna 400/110 kV Řeporyje) a v témže roce byly do Stodůlek převedeny obě Ohrady, Malá a Velká, aby byla rozbíhající se sídlištní výstavba sjednocena do jednoho katastrálního území. Další změny území se uskutečnily v roce 1985 v souvislosti s výstavbou silničního okruhu H1 a 1990 v souvislosti s úpravou katastrálních hranic po Jeremiášově ulici.*)

Z architektonických památek stojí za zmínku kostel sv. Petra a Pavla. Původ má románský (2. čtvrtina 12. století), ale za jezuitské správy v roce 1772 byly tři apsidy kostela zbourány a loď se čtvrtou apsidou a věží byly začleněny do barokní novostavby. Oprava kostela byla provedena v letech 1900–1901. Svého času bylo ve vsi objeveno a odkryto velké žároviště s cenným nalezištěm starobyklých předmětů. Velmi zajímavé jsou také zdejší přírodní památky. Lomovou činností člověka v údolí Dalejského potoka byly odkryty významné prvohorní geologické profily s rozsáhlými nalezišti zkamenělin. Jde o lokalitu Požáry, která patří k nejvýznamnějším památkám svého typu v Evropě, nebo část národní přírodní památky Dalejský profil. Na katastru Zadní Kopaniny se nalézá přírodní památka Zmrzlík s významným terénním zářezem v prameništi Kopaninského potoka s teplomilnou vegetací.

Řeporyje ležely stranou hlavních státních silnic a jejich územím procházely okresní silnice jinonicko-kuchařská (dnešní ulice K sopce, Smíchovská a Ořešská), řeporyjsko-stodůlecká (z ní zůstaly jen části, a sice Jáchymovská, Kovářova a severní část Jeremiášovy mezi Lýskovou a Bílým Beránkem), třeboňsko-řeporyjská (K Třebonicům) a řeporyjsko-kopaninská (K Zadní Kopanině). Díky Pražsko-duchcovská dráze ze Smíchova do Slaného a vlastnímu nádraží s původním názvem Řeporyje-Zbuzany zde však již od 12. května 1873 existovalo výhodné dopravní spojení s okresním městem Smíchovem i Prahou. V závěru 19. století tudy projížděly tři páry vlaků denně (a jeden pár navíc v neděli). Před druhou světovou válkou tudy jezdilo už 13 párů vlaků každý den a další 3 páry jezdily jen ve všední dny. Tento rozsah dopravy již nebyl v následujících letech nikdy dosažen, v současné době zde jezdí jedenáct párů vlaků denně. Existence tohoto, vcelku kvalitního železničního spojení bylo důvodem, proč zde autobusová doprava měla dlouho jen doplňkový význam. Přestože už v roce 1928 získaly sousední Stodůlky koncesi k provozování autobusové dopravy na několika linkách, včetně linky v trase Stodůlky, dvůr– Řeporyje, škola – Řeporyje, náměstí – Řeporyje, nádraží – Ořech, není známo, zda byla skutečně uvedena do provozu. Od roku 1930 je zde však doložena průjezdná linka z Košíř na Mořinu, obnovená v poválečném období v trase z Radlic přes Jinonice, Řeporyje a Ořech do Mořiny. Z ní se po znárodnění vyvinula pozdější linka ČSAD 11530, která dojezdila v roce 1983. V roce 1957 přibyla linka z Nábřežní ulice na Smíchově do Nučic (01121a) a v roce 1961 linky 01171 a 01172 spojující Řeporyje s okolními obcemi a Smíchovem. Linka 01172 byla od 13. listopadu 1961 také první linkou veřejné dopravy, která zajistila alespoň v nepatrném rozsahu (pro školní děti) určitou obsluhu území Zadní Kopaniny.

Pražský Dopravní podnik se v Řeporyjích objevil až v roce 1979. Před Vánoci, 22. prosince 1979 vyjela linka 230 Kotlářka – Zličín, nádraží – Stodůlky, MNV – Řeporyjské nám. – Velká Ohrada – Jinonice ZPA – Motorlet, která byla po několika dílčích změnách v roce 1985 nahrazena linkou č. 130, přímo spojující Řeporyjské náměstí s novou stanicí metra Moskevská (nyní Anděl). V roce 1979 byla současně s linkou 230 zřízena i linka č. 249, která zajížděla až do Třebonic a zůstala v Řeporyjích „domácí“ linkou dodnes. V roce 1981 se v Řeporyjích objevila třetí linka – č. 256, pomocí které zajistily Dopravní podniky hl. m. Prahy základní obsluhu Zadní Kopaniny, poprvé v historii v rozsahu, uspokojujícím potřeby jejich obyvatelů. Jak se metro přibližovalo Jihozápadnímu Městu, měnily se trasy, ale i některé řeporyjské linky. V roce 1988 zde zmizela ze scény „stotřicítka“, kterou pro spojení na metro opět nahradila linka č. 230 avšak v jiné trase. Nejnověji se do Řeporyjí dostaly i „třístovkové“ linky Pražská integrovaná doprava – nejprve linkou 352 přes Ořech do Jinočan a od roku 1995 i linkou č. 301 do Chýnice.

V 60. letech 19. století se psalo, že Řeporyje jsou *ves, která leží dvě hodiny jihozápadně od Smíchova*. Dnes je to autobusem na metro jen několik minut a do centra města trvá cesta slabou půlhodinku.

**) Předmětná katastrální změna, schválená usnesením 19. PZ NVP z 6. září 1990 č. 19/10/P nikdy nevstoupila v platnost, a věcný záměr byl uskutečněn odlišně, změnou hranic správních obvodů, a to až při vydání nového Statutu hl. m. Prahy. k 1. červenci 2001 (vyhl. 55/2000 SbHMP),*

